

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115206929
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6115206929.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému: C. O., nar. XX. R. XXXX, trvale bytom Z. B. M. XXXX/XX, XXX XX V. V., občan Slovenskej republiky, na vymożenie pohľadávky vo výške 399,79 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Ing. Ján Gasper, PhD., Exekútorský úrad Rimavská Sobota, so sídlom Kálmána Mikszatha 268, 979 01 Rimavská Sobota pod sp. zn. EX 437/2015, o odvolaní povinného proti výroku I. Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 4Er/888/2015-204 zo dňa 8. februára 2019, takto

rozhodol:

Odvolanie povinného proti výroku I. Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 4Er/888/2015-204 zo dňa 8. februára 2019 o d m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým Uznesením č. k. 4Er/888/2015-204 zo dňa 8. februára 2019 vo výroku I. zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, vo výroku II. zamietol námietky povinného proti trovám exekúcie a vo výroku III. zamietol návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie. Uvedené rozhodnutie exekučný súd odôvodnil tým, že oprávnený dňa 19. marca 2015 doručil súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymożenie pohľadávky vo výške 399,79 Eur s príslušenstvom, a to na základe právoplatného a vykonateľného Rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. sp. zn. 32/08/14-nR zo dňa 3. decembra 2014 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Poverením č. 5601 131587 zo dňa 16. apríla 2015 exekučný súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD. Povinný podaním zo dňa 11. mája 2018 navrhol odklad exekúcie z dôvodu, že dňa 3. mája 2018 podal na Okresnom súde Banská Bystrica žalobu zapísanú pod sp. zn. 14Csp/65/2018 na vydanie bezdôvodného obohatenia, o určenie, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, o ochranu práv spotrebiteľa, o určenie neprijateľných podmienok a o určenie neplatnosti zmlúv č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX. Podľa jeho názoru výsledkom konania o jeho žalobe môže byť právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie predmetnej exekúcie. Povinný sa ďalej vo svojom podaní doručenom súdu dňa 24. októbra 2018 domáhal zastavenia exekúcie podľa 57 ods. 1 písm. a), b), g) a l) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení účinnom do 31. marca 2017. Súčasne namietol trovy exekúcie. Uviedol, že podľa neho išlo zo strany oprávneného o úžeru a neprimerané úverové zaťaženie. Právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom právnom úkone - rozhodcovskej doložke ako neprijateľnej zmluvnej podmienke v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Oprávnený k podaniam povinného uviedol, že povinný opakovane spochybňuje právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a spochybňuje platnosť rozhodcovskej zmluvy. Tieto skutočnosti už povinný namietal v námietkach proti exekúcii aj v predchádzajúcom návrhu na zastavenie exekúcie, ktoré súd zamietol. Exekučným titulom je Rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. sp. zn. 32/08/14-nR zo dňa 3. decembra

2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15. decembra 2014 a vykonateľnosť dňa 19. decembra 2014. Podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorou oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 900,00 Eur (ďalej len „Zmluva“). Rozhodcovský súd založil svoju právomoc rozhodnúť spor zo Zmluvy na základe rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, podpísanej povinným v Banskej Bystrici dňa 3. mája 2011 a oprávneným v Bratislave dňa 5. mája 2011. Rozhodcovská zmluva bola platne uzavretá v zmysle § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka. O návrhu povinného na zastavenie exekúcie exekučný súd už právoplatne rozhodol, preto o nich znova nerozhodoval. Pokiaľ povinný tvrdil, že uhradil sumu 1 573,30 Eur, túto skutočnosť exekučnému súdu nijako nepreukázal. V danom prípade exekučný súd nemal preukázané, že by rozhodcovský rozsudok nebol dosiaľ vykonateľný. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nezdôvodnil, v čom konkrétne vidí rozpornosť výkonu exekučného titulu s verejným poriadkom. Pokiaľ sa povinný domnieval, že týmto dôvodom je ním tvrdená úžera, exekučný súd konštatoval, že nie je oprávnený preskúmať exekučný titul po vecnej stránke. Exekučný súd nezistil dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a), b), f), g), l), a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Lehota na podanie námietok proti trovám exekúcie je 14 dní a začína plynúť odo dňa nasledujúceho po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému. Posledný deň, v ktorom mohol povinný podať námietky proti trovám exekúcie bol deň 25. mája 2015. Podanie povinného zo dňa 11. októbra 2018 bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 18. októbra 2018, t. j. stalo sa tak po zákonom stanovenej lehote. Nakoľko v exekučnom konaní je odpustenie zmeškania lehoty vylúčené, exekučný súd námietky povinného proti trovám exekúcie zamietol ako oneskorene podané bez toho, aby rozhodoval o ich obsahu. Výšku trov exekúcie vyčíslenú v upovedomení o začatí exekúcie mohol povinný namietať len vo včas podaných námietkach proti trovám exekúcie, ktoré však nepodal. O tejto možnosti bol povinný poučený v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 6. mája 2015. Upovedomenie o ďalších trovách exekúcie súdny exekútor dosiaľ nevydal a účastníkom nedoručoval, takže zatiaľ neprichádza do úvahy podanie námietok proti ďalším trovám exekúcie (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku). Povinný sa ďalej domáhal povolenia odkladu exekúcie z dôvodu, že výsledkom konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 14Csp/65/2018 môže byť skutočnosť odôvodňujúca zastavenie exekúcie. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Csp/52/2016 bolo zistené, že predmetom tohto konania je okrem iného určenie, že Zmluva je neplatná, resp. že je bezúčinná a bez poplatkov a že žalovaný je povinný žalobcovi vydať bezdôvodné obohatenie. Jeho predmetom nie je zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak by aj povinný uspel v tomto konaní v časti týkajúcej sa Zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku, nemalo by to žiadny vplyv na exekučný titul. Exekučný súd dospel k záveru, že v čase vydania napadnutého rozhodnutia nie sú osvedčené žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné očakávať, že predmetná exekúcia bude zastavená, a preto návrh povinného na odklad exekúcie zamietol.

2. Proti výroku I. uznesenia exekučného súdu, ktorým exekučný súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný, ktoré odôvodnil tým, že exekučný súd nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Oprávnenie exekučného súdu preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania a nielen pred vydaním poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie plne korešponduje so zámerom zákonodarcu vyjadreným v ustanovení § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. Z ustanovenia § 57 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva viacero dôvodov, kvôli ktorým exekučný súd už začaté konanie zastaví. Súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. Exekučný titul v danej právnej veci založený na absolútne neplatnom právnom úkone - rozhodcovskej zmluve ako neprijateľnej zmluvnej podmienke v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Exekučný súd vec nesprávne právne posúdil, keď tvrdí, že rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná a platná. Exekučný súd neskúmal, či a ako došlo k uzatvoreniu rozhodcovskej zmluvy a či bola individuálne dojednaná. Povinnému bola pri podpise úverovej zmluvy predložená na podpis „kopa dokumentov“, pričom mu bolo vysvetlené len to, koľko peňazí dostane, aká bude mesačná splátka, a že dokumenty musí podpísať. Povinný nemal čas a priestor prečítať množstvo strán popísaných malými písmenami. Povinný vôbec nevedel o tom, že mu je predložená na podpis rozhodcovská zmluva. Rozhodcovská zmluva bola povinnému predložená na podpis ako zmluva formulárová, vopred pripravená a bez možnosti ovplyvniť jej obsah. Rozhodcovská zmluva je od počiatku neplatná, a teda nie je možné od nej ani odstúpiť. Následne povinný poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v exekučných veciach. Rozhodnutie exekučného súdu je odklonom od ustálenej súdnej praxe pri posudzovaní znenia rozhodcovskej zmluvy. Bez toho, aby sa exekučný súd argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami, porušil právo povinného

na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené povinný žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie exekučného súdu zrušil, exekúciu zastavil a zaviazal oprávneného na náhradu trov exekúcie.

3. Oprávnený sa k odvolaniu povinného vyjadril podaním zo dňa 24. marca 2019, pričom uviedol, že s tvrdením povinného nesúhlasí a rozhodnutie súdu považuje za vecne správne. Oprávnený zdôraznil, že exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmavať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Povinný sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v podanom odvolaní neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie. Tvrdenie povinného, že nemal čas a ani priestor si prečítať dokumentáciu pred uzavretím Zmluvy, oprávnený považuje za účelové. Takéto tvrdenia sú popieraním existencie písomnej formy právneho úkonu. Veriteľ by potom nemal možnosť nikdy obhájiť svoje práva a postavenie, pretože dlžníkovi stačí tvrdiť čokoľvek, vrátane popierania svojho konania s poukazovaním na to, že si napr. niečo nečítal, nevenoval tomu pozornosť, nepochopil a podobne. Povinný sa nemôže dovoliavať prípadného ľahkovážneho konania pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy a nemôže byť v jeho prospech posúdená skutočnosť, že si prípadne zmluvu neprečítal vôbec alebo si neprečítal všetky dokumenty. Takáto ochrana nie je prípustná ani v prípade ak sa jedná o spotrebiteľa. Zároveň oprávnený tvrdí, že povinný mal možnosť aj po uzavretí rozhodcovskej zmluvy jednostranne odstúpiť od tejto zmluvy do 14 dní odo dňa jej uzavretia, čo však neurobil. Povinný neuvádza v podaní žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by spôsobovali zánik vymáhaného nároku, bránili jeho vymáhateľnosti, resp. by boli dôvodom, pre ktorý by bola exekúcia neprípustná. Oprávnený žiadal odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie exekučného súdu ako vecne správne potvrdil.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) skôr, ako pristúpil k vecnému preskúmvaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia, zisťoval, či odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné a či odvolanie má všetky požadované náležitosti. Po zistení, že odvolanie smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odvolací súd odvolanie podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

5. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

9. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že exekučný súd napadnutým Uznesením č. k. 4Er/888/2015-204 zo dňa 8. februára 2019 vo výroku I. zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, vo výroku II. zamietol námietky povinného proti trovám exekúcie a vo výroku III. zamietol návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie. Predmetné uznesenie napadol vo výroku I. povinný odvolaním zo dňa 1. marca 2019, ktoré bolo doručené exekučnému súdu e-mailom dňa 1. marca 2019 a následne doplnené odoslaním listinného originálu na poštovú prepravu v zákonnej lehote.

10. Z dikcie § 9a ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v konaní podľa Exekučného poriadku sa primerane použijú ustanovenia CSP, ak to nevyklučuje povaha veci. Exekučný poriadok nemá vlastnú právnu úpravu odvolacieho konania, preto sa v exekučnom konaní aplikuje právna úprava obsiahnutá v § 355 a nasl. CSP. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. V tomto ustanovení je obsiahnuté všeobecné pravidlo prípustnosti odvolania

proti uzneseniu, z ktorého vyplýva, že odvolanie je prípustné len vtedy, ak to zákon výslovne pripúšťa. Taxatívny výpočet uznesení je obsiahnutý v § 357 CSP. Exekučné konanie je upravené v Exekučnom poriadku, ktorý je vo vzťahu k CSP v pozícii *lex specialis*, z čoho logicky vyplýva, že niektoré uznesenia, typické pre exekučné konania, nie sú zahrnuté v § 357 CSP, pretože v klasickom sporovom konaní sa nevyskytujú. Rozhodujúce preto podľa § 355 ods. 2 CSP bude, či odvolanie pripúšťa Exekučný poriadok.

11. Žiadne ustanovenie Exekučného poriadku výslovne nezakladá prípustnosť odvolania proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Odvolanie pripúšťa len proti uzneseniam o zastavení exekúcie, a to z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 58 ods. 5 Exekučného poriadku. Uznesenie exekučného súdu o zamietnutí návrhu povinných na zastavenie exekúcie zjavne takýmto rozhodnutím nie je. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Cdo 171/2012 zo dňa 25. júla 2012, podľa ktorého „Takýto výklad je aj ústavne konformný, pretože rešpektuje účel exekučného konania, ktorým je nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí. Exekučnou činnosťou sa naplňa právna ochrana právoplatným rozhodnutím potvrdeného subjektívneho práva, ktorého podstatou je moc prinútiť toho, kto toto právo porušil, správať sa určitým spôsobom. Tento účel by mohol byť marený, ak by sa exekučné konanie predlžovalo rozhodovaním o opravnom prostriedku povinného proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí jeho návrhu na zastavenie exekúcie z ním tvrdeného dôvodu. Z hľadiska povinnosti exekučného súdu zastaviť exekúciu podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku nie je rozhodujúci povinným tvrdený dôvod pre takéto rozhodnutie, ale skutočne existujúci, t. j. exekučnému súdu preukázaný dôvod prekážky ďalšieho vykonávania exekučnej činnosti.“

12. Exekučný súd v napadnutom uznesení nesprávne poučil účastníkov o tom, že proti výroku I. napadnutého uznesenia exekučného súdu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia. Uvedenie nesprávneho poučenia o prípustnosti odvolania v uznesení exekučného súdu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, nemá právne účinky. Nesprávne poučenie účastníkov konania o prípustnosti odvolania proti napadnutému uzneseniu nezaložilo procesnú legitimáciu povinných na podanie odvolania, keďže jeho prípustnosť je *ex lege* vylúčená. CSP v § 362 ods. 2 poskytuje účastníkom konania ochranu iba pred nesprávnym poučením súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnutého rozhodnutia.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie povinného proti napadnutému uzneseniu exekučného súdu v rozsahu výroku I. podľa § 386 písm. c) CSP odmietol, keďže smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

14. Z dôvodu odmietnutia odvolania odvolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia čo do výroku I. neposudzoval.

15. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).